

توسعه گردشگری شهر املش با تاکید بر بافت تاریخی

قاسم قنبری *، 104،

1393-6-25

بافتهای تاریخی یکی از مهمترین بخش های هر شهر محسوب می گردد که بر میزان جذب گردشگر تأثیر به سزایی دارد. چرا که بسیاری از سایت های گردشگری، مستقیماً وابسته به همین میراث فرهنگی باقی مانده هستند. بافت تاریخی هر منطقه شامل خانه های مسکونی قدیمی، گرمابه های عمومی به جا مانده، پل ها و معابر، مساجد و سایر بناهای مذهبی، مراکز علمی و در مجموع بناهای به جا مانده از سالیان دور می باشد. شهرستان املش نیز با داشتن تمدنی با سابقه، از موهبت داشتن بافت تاریخی بهره مند بوده که بسیاری از این بناها به دوره های قاجار و پهلوی تعلق داشته که به ثبت سازمان میراث فرهنگی کشور رسیده اند. اکثر این ابنیه نه تنها سالم و مسکونی هستند بلکه دارای استعداد بالقوه در امر تغییر کاربری برای جذب هر چه بیشتر گردشگر و در نتیجه معرفی بهتر شهر در سطح منطقه و فرا منطقه است. در این پژوهش سعی شده تا با بررسی ((توسعه گردشگری شهر املش با تاکید بر بافت تاریخی)) به دنبال راهکاری در جهت شناخت راه های حفظ و احیای بافت تاریخی از طریق گردشگری و گام نهادن در جهت رفع مشکلات آن باشیم. جامعه آماری این تحقیق شامل شهروندان و گردشگران و همچنین صاحبان ابنیه ی تاریخی (بافت تاریخی) شهر املش می باشد. جمع آوری داده ها از طریق پرسشنامه صورت پذیرفته و از نرم افزارهای SPSS و GIS برای تجزیه و تحلیل داده ها استفاده شده است. برای جمع آوری سایر اطلاعات و آمار مورد نیاز نیز از روش کتابخانه ای، منابع معتبر اینترنتی و ارگانهای دولتی مرتبط استفاده گردید. از نتایج این تحقیق می توان به تأثیر بالای بافت تاریخی بر توسعه گردشگری شهر املش، همچنین موثر بودن حضور توأمان بخش دولتی به عنوان حامی و ناظر و بخش خصوصی و غیر دولتی به عنوان مجری و نیز توجه به حفظ ابنیه با ساختار تاریخی و گاهاً با تغییر کاربری آن اشاره نمود. امید است این گام کوچک بتواند در راستای دستیابی به این اهداف مثمر ثمر واقع گردد.

کلمات کلیدی : میراث فرهنگی، بافت تاریخی، گردشگری، املش

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)